

Arrest

nr. 56 365 van 21 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 10 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. KARACA, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese, afkomstig uit Vaksincë, Macedonië, en bent u in het bezit van de Macedonische nationaliteit. Op 3 november 2002 ging u in Macedonië een religieus huwelijk aan met X (O.V. X), met wie u twee minderjarige kinderen, X en X, hebt. Sinds dit huwelijk was u in Macedonië woonachtig in Lipkovë. Uw zoon X kampt sinds zijn geboorte met ernstige gezondheidsproblemen. Hij lijdt aan cerebrale parese of hersenverlamming, wat zich ondermeer uit in spastische stoornissen en verlamming van de onderbenen. De oorzaak van zijn ziekte is u onbekend. Zes maanden na zijn geboorte stelden jullie hiervan de eerste problemen vast. Sindsdien is X in behandeling bij een gespecialiseerde arts in Skopje, Macedonië. Om de zes maanden diende hij bij deze arts langs te gaan voor medische controle. In april 2010 raadde deze arts jullie aan naar het buitenland te vertrekken om daar voor X aangepaste medische verzorging te vinden. Ze stelde dat X

een operatie aan de benen dient te ondergaan die in Macedonië niet uitvoerbaar is. Daarvoor ontbreekt het in Macedonië aan de nodige medische voorzieningen en expertise. Hierop besloten jullie naar België te vertrekken. Dit vormde de enige aanleiding voor jullie vertrek uit Macedonië. Op 18 augustus 2010 verliet u samen met uw twee minderjarige kinderen Macedonië. In het bezit van een Macedonisch paspoort reisden jullie legaal via de weg naar België. Op 19 augustus 2010 kwamen jullie in België aan en op 23 augustus diende u hier een asielaanvraag in. Uw partner bleef in eerste instantie achter in Macedonië omdat hij daar nog enkele beroepsactiviteiten diende af te werken. Eens deze gedaan waren en hij hiervoor betaald was, vertrok ook hij in september 2010 naar België. Hij reisde met het vliegtuig naar België en werd bij aankomst op de luchthaven tegengehouden en opgesloten in het Transitcentrum 127/INAD. Daar verblijft hij nog steeds. Op 27 september 2010 diende ook hij in België een asielaanvraag in. U bent in het bezit van de Macedonische paspoorten van u en uw twee minderjarige zonen. Ter staving van uw asielaanvraag legde u medische documenten neer aangaande Abedin, uitgereikt in Macedonië en België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Macedonië enkel en alleen verlaten te hebben omwille van de medische problemen van uw minderjarige zoon Abedin (gehoorverslag CGVS, p. 3). Uit uw verklaringen en de door u voorgelegde medische attesten blijkt dat uw zoon in Macedonië toegang had tot deskundige en gespecialiseerde medische hulp. U verklaarde dat uw zoon op regelmatige basis voor zijn medische problemen een gespecialiseerde arts in Macedonië raadpleegde. Deze arts in Macedonië raadde jullie evenwel in april 2010 aan in het buitenland naar gespecialiseerde medische verzorging voor Abedin te zoeken. Hij had immers een noodzakelijke operatie aan de benen nodig die niet in Macedonië uitgevoerd kan worden. Daarvoor ontbreekt het in Macedonië aan de nodige medische voorzieningen en expertise (CGVS, p. 4). De door u ingeroepen medische problemen, die u staaft met attesten, houden evenwel op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeldt in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Ook inzake de asielaanvraag van uw partner, Ervin Zekiri, heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u zwanger bent, alsook op het feit dat u diverse medische problemen van uw zoon Abedin Zekiri aanhaalt, die naar uw zeggen de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen.“

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekster vraagt de Raad de bestreden beslissingen te schorsen en zet ter ondersteuning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteen in haar verzoekschrift.

2.2. Volgens artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers enkel bevestigen, hervormen of vernietigen. Dit artikel, noch enige andere bepaling geeft aan de Raad de bevoegdheid om over te gaan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een dergelijke aangevochten akte. Overigens dient nog te worden gewezen op artikel 39/70 van dezelfde wet, dat bepaalt dat, behoudens mits toestemming van betrokkene, tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen kan worden uitgevoerd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van het redelijkheidsbeginsel. Zij betoogt dat ze niet zomaar kan teruggestuurd worden naar haar land van herkomst, omdat haar partner en twee kinderen zich in België bevinden en hier een asielaanvraag hebben ingediend. Zij is zwanger van haar derde kind. Eén van haar kinderen is bovendien ernstig ziek, zit in een rolstoel met spastische hersenverlamming en partiële epilepsie en dient in België noodzakelijke operaties te ondergaan. Het zou een onmenselijke behandeling zijn om de familie terug te sturen. Bijgevolg werd het redelijkheidsbeginsel geschonden door de verwerende partij.

3.2. Verzoekster betwist niet dat zij naar België kwam, uitsluitend ingevolge de medische toestand van haar zoon en evenmin dat de door haar ingeroepen medische redenen op zich geen verband houden met de criteria van het Vluchtelingenverdrag. De bestreden beslissing blijft op dat vlak onverminderd overeind. Overigens blijkt uit de bewoordingen van het verzoekschrift, waarin zij verwijst naar een "onmenselijke behandeling", dat verzoekster haar situatie ingevolge de gezondheidstoestand van haar zoon in hoofdorde wil getoetst zien aan de bepalingen van de subsidiaire bescherming.

3.3. Wat de subsidiaire bescherming betreft, moet worden gewezen op artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, waarin wordt bepaald dat de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter.

3.4. Artikel 9ter, § 1, eerste lid van dezelfde wet luidt als volgt:

"De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

3.5. Uit deze bepalingen blijkt dat is uitgesloten van de subsidiaire bescherming diegene die een beroep kan doen op artikel 9ter. Gelet op de gegevens van het dossier kan bezwaarlijk worden betwist dat op grond van de gezondheidstoestand van verzoeksters zoon een aanvraag kan worden ingediend zoals voorzien in artikel 9ter bij de minister of zijn gemachtigde -en dus niet bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat terzake geen bevoegdheid heeft- teneinde een machtiging tot verblijf in het Rijk te bekomen. Ten aanzien van het desbetreffende motief in de bestreden beslissing brengt verzoekster overigens geen argumenten bij die aannemelijk zouden maken dat dat niet het geval is.

3.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel is derhalve niet aangetoond. Het enig middel is niet gegrond. Verzoekster heeft geen elementen bijgebracht die, in weerwil van de pertinent gemotiveerde bestreden beslissing, de toekenning van de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in haren hoofde zou verantwoorden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS